

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/17/2016
Identifikačné číslo spisu: 1711010230
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1711010230.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného B. O., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 3T/78/2011, na neverejnom zasadnutí dňa 13. júna 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného B. O. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2014, sp. zn. 3To/20/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného B. O. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 22. novembra 2013, č. k. 3T/78/2011-343 bol B. O. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 177 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v obci P. na I. ulici dňa 28.03.2010 v čase asi o 12,30 hod. vošiel do predajne potravín, pričom predavačke Q. O. povedal, že ide o prepád, aby mu dala peniaze, keďže predavačka nereagovala, vytiahol krátku guľovú zbraň, preskočil predajný pult a udrel zbraňou predavačku Q. O. do oblasti hlavy, avšak z dôvodu aktivácie poplašného zariadenia z predajne utiekol, a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že dňa 16.05.1996 bol právoplatne odsúdený bývalým Obvodným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 4T 31/1996 za spáchanie trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní dva roky so zaradením do I. NVS, pričom trest vykonal dňa 12.12.1997 a dňa 09.04.2003 bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 2T 16/2002 za spáchanie trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní päť rokov so zaradením do II. NVS, pričom trest z časti vykonal.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 47 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 15. októbra 2012, sp. zn. 1T/85/2012 a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 29. januára 2013, sp. zn. 1T/145/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutie na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

O odvolaní obvineného B. O. proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Pezinok, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. novembra 2014, sp. zn. 3To/20/2014 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného B. O. uznal vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v obci P. na I. ulici dňa 28.03.2010 v čase asi o 12,30 hod. vošiel do predajne potravín, pričom predavačke Q. O. povedal, že ide o prepad, aby mu dala peniaze, keďže predavačka nereagovala, vytiahol krátku guľovú zbraň, preskočil predajný pult a udrél zbraňou predavačku Q. O. do oblasti hlavy, avšak z dôvodu aktivácie poplašného zariadenia z predajne utiekol.

Za to mu krajský súd uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 7 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 15. októbra 2012, sp. zn. 1T/85/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutie na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený v zákonnej lehote, prostredníctvom ustanoveného obhajcu, dovolanie.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený B. O. dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený v dovolaní uviedol, že nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, nakoľko už v prípravnom konaní bola známa jeho trestná minulosť a už v čase vznesenia obvinenia bolo známe, že bol dvakrát právoplatne odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody za trestné činy lúpeže a teda bolo zrejmé, že v prípade odsúdenia za skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, mu hrozí výnimočný trest s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák. Preto už v momente vznesenia obvinenia vznikol dôvod povinnej obhajoby. Došlo tak k zásadnému porušeniu práva na obhajobu obvineného, nakoľko obvinenému bol ustanovený obhajca až po skončení vyšetrovania v konaní pred súdom, opatrením z 15. augusta 2011.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., k nemu obvinený poukázal na to, že dôkazy ako také boli získané nezákonne, pričom z výsledkov DNA analýzy vyplynulo, že biologický materiál zaistený zo stôp na zbrani pochádza najmenej od dvoch osôb, pričom orgány činné v trestnom konaní nevykonávali žiadne ďalšie dokazovanie, smerujúce k prevereniu inej alternatívy v osobe páchatel'a. Poukázal tiež na rekogníciu, kde poškodená neopoznala obvineného s istotou ako páchatel'a predmetného trestného činu, rovnako svedok Miroslav J. a tieto skutočnosti vyvolávajú prinajmenšom pochybnosti o dodržaní zákonného postupu.

Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2014, sp. zn. 3To/20/2014 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného a súčasne zrušil citovaný rozsudok, ako aj rozsudok Okresného súdu Pezinok z 22.

novembra 2013, sp. zn. 3T/78/2011, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a súčasne prikázal Okresnému súdu Pezinok, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry a uviedol, že tvrdenia obvineného o porušení jeho práv nie sú ničím podložené, nakoľko z dikcie zákonného ustanovenia § 188 ods. 2 písm. c) Tr. zák. je zrejmé, že v predmetnej veci bolo konanie páchatel'a počas celého prípravného konania posudzované ako zločin lúpeže a v žiadnom prípade nešlo o obzvlášť závažný zločin, preto nebol daný dôvod povinnej obhajoby, pričom argumenty uvedené v dovolaní považuje za nesprávne. Súčasne rozhodnutia okresného i krajského súdu považuje za zákonné a správne.

Obvinený doplnil dovolanie písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 26. septembra 2016, pričom už uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozšíril aj o námietku, že mu nebolo umožnené preštudovanie vyšetrovacieho spisu, na čo upozorňoval aj súd prostredníctvom svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2013.

Uplatnil tiež dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. s tým, že vo veci konala sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. Danica Veselovská, ktorá však mala byť vylúčená, nakoľko sa zúčastnila na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, o návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci na Okresnom súde Malacky, sp. zn. 1T/145/2011, preto mala byť vylúčená z vykonávania úkonov v konaní o odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 22. novembra 2013.

Napokon uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dôvodiac nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia, keď mal krajský súd pri svojom rozhodovaní vyčkat' na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Malacky vo veci sp. zn. 1T/145/2011 a až potom vo veci odvolania rozhodnúť, pretože prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. V konečnom dôsledku zotrval na svojom predchádzajúcom návrhu na vyslovenie porušenia zákona v jeho neprospech a zrušenia prvostupňového, ako aj druhostupňového rozhodnutia.

K doplnenému dovolania sa vyjadril prokurátor tak, že nepovažuje tvrdenie obvineného, že mu nebolo umožnené preštudovanie vyšetrovacieho spisu, za pravdivé, nakoľko mu bolo doručované vyrozumienie o možnosti preštudovať vyšetrovací spis s uvedením času a dátumu, pričom toto bolo prevzaté splnomocnencom adresáta - podľa podpisu zrejme matkou obvineného. Preto nebolo porušené právo obvineného. Rovnako nepovažoval za dôvodné ani ďalšie obvineným uplatnené dôvody a vykonané prípravné konanie a na neho nadväzujúce rozhodnutia okresného i krajského súdu považuje za zákonné a správne, pričom navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Obvinený sa k vyjadreniu prokurátora nevyjadril.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por. Obvinený svoje dovolanie založil na naplnení dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), e), g), i) Tr. por..

Podľa § 371 ods. 4 (veta prvá) Tr. por., dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených väd v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli práve spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení) a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.). Cieľom zákonného ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. je predísť tomu, aby konanie pred dovolacím súdom slúžilo ako možnosť namietat' nové a nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarca v tejto súvislosti predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní, a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej nožnej príležitosti, nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní a v podstate by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

Z obsahu spisu predovšetkým vyplýva, že ani obvinený, ani jeho obhajca v priebehu celého prípravného konania, ani konania pred súdom - či už prvostupňovým, ako aj odvolacím - nenamietali porušenie práva na obhajobu spočívajúce v tom, že obvinený mal mať obhajcu už od vznesenia obvinenia a to napriek tomu, že im táto skutočnosť bola známa. Právna úprava v Trestnom poriadku je jednoznačná a citované zákonné ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. striktné, z tohto dôvodu obvinený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., spočívajúci v porušení práva na obhajobu z dôvodu, že mu nebol ustanovený obhajca už v prípravnom konaní, nemôže v dovolacom konaní použiť. Nič na tom nemôže zmeniť ani skutočnosť, že v základnom konaní mal obvinený iného obhajcu, než v dovolacom konaní.

Obdobne je tomu tak aj pri uplatnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por., ktorý spočíva podľa obvineného v tom, že sudkyňa JUDr. Danica Věselovská nemala rozhodovať o odvolaní proti rozsudku, nakoľko rozhodovala o povolení obnovy konania vo veci, na ktorú bol ukladaný napadnutým rozsudkom, ktorý bol predmetom rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu, súhrnný trest. O povolení obnovy konania rozhodol Okresný súd Malacky dňa 27. januára 2014 práve sudkyňou JUDr. Věselovskou, pričom Krajský súd v Bratislave, ktorého sudkyňou sa JUDr. Věselovská stala od 1. októbra 2014, rozhodol o odvolaní obvineného dňa 4. novembra 2014. V čase rozhodovania krajského súdu bola okolnosť, že sudkyňa rozhodovala o povolení obnovy konania obvinenému známa, avšak ju neuplatnil. Pre úplnosť možno uviesť, že táto skutočnosť by ale nezakladala dôvod vylúčenia sudkyne.

Pokiaľ ide o ostatné obvineným uplatnené námietky, na tieto sa podmienky postupu podľa § 371 ods. 4 Tr. por. nevzťahujú, preto tieto dovolací súd preskúmal, avšak zistil, že nie sú dôvodné.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné zdôrazniť, že právo na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu možno chápať ako vytvorenie podmienok na plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého práva na obhajobu. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa premietlo do viacerých ustanovení Trestného poriadku, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva na obhajobu obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví v postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod. Zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie

ustanovení o povinnej obhajobe.

Obvinený poukazuje na to, že po skončení prípravného konania mu nebolo umožnené preštudovať spis. Zo spisu však vyplýva, že k takémuto porušeniu nedošlo. Ako správne uviedol prokurátor vo svojom vyjadrení, obvinený bol upovedomený o termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu, pričom toto upovedomenie bolo doručené a prevzaté splnomocnencom na preberanie zásielok. Skutočnosť, že sa na preštudovanie vyšetrovacieho spisu nedostavil nie je chybou konania, ale rozhodnutím obvineného a nezakladá ním uplatnený dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., tento možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv.

Ako okresný, tak aj krajský súd pri svojom rozhodovaní brali do úvahy iba dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. na verejnom zasadnutí, na ktorom bol obvinený prítomný a mal možnosť vyjadriť sa k nim. Pokiaľ mal obvinený návrhy na doplnenie dokazovania, s týmito sa súd riadne vysporiadal a pokiaľ boli súdom zamietnuté, tento postup bol aj riadne odôvodnený. Obvinený namieta predovšetkým hodnotenie záverov výsledkov DNA analýzy a záverov rekognície vykonávanej v prípravnom konaní, keď poškodená opoznala obvineného s pravdepodobnosťou 50 - 60 % a svedok M. J. s pravdepodobnosťou najskôr 50 - 60 % a potom 80 %. Možno uviesť, že ide o dôkazy, ktoré boli získané v súlade s Trestným poriadkom a pri hodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, aj v ich súhrne

bola aj na ich základe konštatovaná vina obvineného. Nemožno opomenúť, že profil DNA obvineného bol zistený na súčiastkach zbrane, ktoré boli zaistené na mieste činu, a to majoritne, čo znalkyňa podrobne vysvetlila v konaní pred súdom. Páchateľ na časti zbrane zanechal výraznú stopu, pričom išlo o čerstvú stopu, ktorú zanechal páchateľ, ktorý zbraň mal v ruke v predajni a ktorá nevydržala úder do čela poškodenej, pričom táto stopa svedčí práve osobe obvineného. Dôkazy, na ktoré poukázal obvinený boli získané zákonným spôsobom a pokiaľ sa obvinený nestotožňuje z ich hodnotením tak, ako ich vyhodnotili súdy nižšieho stupňa, táto skutočnosť - ako už bolo uvedené - nezakladá úspešné uplatnenie dovolacej námietky.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. z jeho dikcie vyplýva, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietať výlučne právne chyby v tom zmysle, že zistený skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný. Popri chybách, ktoré sa týkajú právneho posúdenie skutku možno v rámci tohto dovolacieho dôvodu vytýkať tiež iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva. Uvedený dovolací dôvod vylučuje, ale námietky skutkové, čo znamená, že dovolací súd nie je oprávnený skúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania a tiež správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok samotný alebo iná okolnosť boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení podľa tohto dovolacieho dôvodu je v dovolacom konaní vylúčená.

Za nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia možno rozumieť aj pochybenie súdu pri ukladaní súhrnného trestu, na ktoré obvinený poukazuje, avšak ku skutočnostiam, ktoré podľa obvineného napĺňajú dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd uvádza nasledovné:

Okresný súd Pezinok uložil rozsudkom z 22. novembra 2013 obvinenému súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 15. októbra 2012, sp. zn. 1T/85/2012

a výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 29. januára 2013, sp. zn. 1T/145/2011, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Bratislave v rámci svojho rozhodovania zistil, že vo veci vedenej na Okresnom súde Malacky, sp. zn. 1T/145/2011 bola 27. januára 2014 právoplatne povolená obnova konania v prospech obžalovaného, pričom v čase rozhodovania krajského súdu nedošlo v predmetnej veci k opätovnému rozhodnutiu, čo aj neprávoplatnému. Preto krajský súd uložil súhrnný trest, avšak zrušil pritom výrok o treste len vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Bratislava V. Takéto rozhodnutie plne korešponduje so zásadami uvedeným v § 42 Tr. zák. Tým, že krajský súd rozhodol skôr, ako Okresný súd Malacky neporušil ustanovenia Trestného poriadku a nebolo jeho povinnosťou „vyčkat“ na rozhodnutie tohto okresného súdu.

Z následného rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/145/2011 vyplýva, že dňa 8. júna 2015 bolo rozhodnuté tak, že sú podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na to, že trest, ktorý bol obvinenému O. uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 22. novembra 2013, sp. zn. 3T/78/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2014, sp. zn. 3To/20/2014 považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. V žiadnom ohľade teda nedošlo k zhoršeniu postavenia obvineného, či rozhodnutiu v jeho neprospech.

Sumarizujúc uvedené Najvyšší súd konštatuje, že obvineným namietané skutočnosti nenaplnili ním označené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), e), g) a i) Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.